

eller 150 Rd.; thi saa vilde der komme en Uliggbed tilføede til Ugunst for Landet; men hvad jeg anseer for billigt og ret, det er, at man her i § 1 indsætter en Bestemmelse, hvisfølge Kroeierne paa Landet skulle løse særligt Næringsbevits mod en Betaling, der svarer til den, der betales af Gjæstgiverne og Bærtskhuusholdere i nærmeste Kjøbstad. Seg haaber, at det høie Thing vil finde, at der er en heel Deel i det, jeg her har udtalt, og jeg tvivler meget om, at man i det andet Thing er bleven opmærksom paa dette Punkt; thi ellers er jeg temmelig sikker paa, at man vilde have vist sig ligesaa velsærdig overfor Kjøbstæderne i denne Henseende som med Hensyn til et andet Punkt, der er indskudt i det oprindelige Lovforslags § 4. Men der er tillige en Omstændighed, der gjør mig lidt betænkelig ved at gaae ind paa disse Bestemmelser med Hensyn til Kroeiere, og det er, at som bekendt ere Gjæstgiverne paa Landet ikke bundne til nogen Afstand fra Byerne, medens derimod Kjøbmandsforretning kun kan drives i en Afstand af halvanden Mil. Nu vil man her i Lovforslaget give Kroeierne den Ret ubetinget at drive Brændeviinshandel. Det er altsaa det første Brud, man gjør paa den Kreds, som man i 1857 af Interesse for Kjøbstæderne slog omkring dem i en Afstand af halvanden Mil. Seg finder, at det er et meget særligt Princip, man her er kommen ind paa til Gavn for en særlig Klasse Næringsdrivende, som jeg ikke synes, der er nogen særlig Grund til at begunstige, nemlig Kroeierne; det forekommer mig derfor, at man nu godt uden at genere Landbefolkningen kunde med Hensyn til Kroeiernes Afgang til at drive Brændeviinshandel, sætte den samme Begrændsning, som gjælder for Kjøbmænd og Detailkister, nemlig at de maae boe halvanden Mil fra Byerne, thi indenfor denne Kreds kan i Reglen ingen Kjøbmand eller Detailkist eksistere. Lovforslagets Titel er jo, som ærede Herrer ville see, allerede paa Grund af, at Landsthinget har indsat adskillige Bestemmelser, som ogsaa ramme Kjøbstæderne, forandret til at være i Almindelighed „Forslag til Lov indeholdende nogle nærmere Bestemmelser angaaende Brændeviinshandel“, og

de Omstændigheder, som jeg har tilladt mig at fremhæve, og som jeg ønsker ogsaa her i dette Lovforslag maae finde deres Afgjørelse, ville altsaa netop paa Grund af denne Forandring kunne komme i Betragtning, medens det vilde have havt sine Vanskeligheder at komme ind paa disse Spørgsmaal, hvis Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt var forelagt, kun havde angaaet „Brændeviinshandel paa Landet“. — Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det høie Thing, i de Punkter, jeg har tilladt mig at fremhæve, at behandle Land og By aldeles paa samme Maade. Naar navnlig mine Udtalelser om disse Punkter skulde vinde Thingets Bifald, vil jeg for mit Vedkommende ikke finde store Betænkeligheder ved det nærværende Lovforslag for Byernes Vedkommende; men jeg mener rigtignok, at det vilde være et stærkt Bevits paa, at Byernes Interesser ikke varetages ligesaa varmt her i Thinget som Landets, hvis man ikke vil give mig Ret i de Betragtninger, jeg har tilladt mig i Kortbed at anstille. Seg forbeholder mig forøvrigt ved Sagens næste Behandling at stille Ændringsforslag i de antydede Retninger.

II. Sage: Seg er det ærede Medlem, der sidst talte, forbunden, fordi han har tænkt paa Kjøbstædernes Interesser. Da et lignende Lovforslag som dette ifjor forelaa for Thinget, havde jeg den Ære at overlevere en Adresse fra Roskilde, forsynet med Amtsraadets og jeg troer, 21 Sogneraadets Paategning, hvorefter det Forslag, der dengang forelaa, var Behøerne stærkt imod. Spiritusfabrik er en saa interessant Gjenstand for Beskatning, at jeg ikke kan undlade at sige et Par Ord om det nærværende Forslag. Naar man tænker paa at beskatte denne Gjenstand, kommer der altid den Ubegyelighed iveien, at man ikke er istand til at sætte Tolden eller Afgiften af Vine saa høit, som det ønskes. Der siges nemlig: Alle I, som drikke Viin og leve flot, saae Eders Viin for godt Kjøb med Hensyn til Tolden, men vi, som maae nøies med at drikke Brændeviin, maae betale høit. Det vilde ogsaa være fuldstændig rigtigt, om Viin blev beskattet høiere, naar det blot ikke var unnu-